

Sygn. akt V C upr 452/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M. w składzie:

Przewodniczący SSR Grażyna Wójcik

Protokolant Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 kwietnia 2014 r. w M.

sprawy z powództwa (...)we Wrocławiu

przeciwko J. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić;
2. kal. 21 dni;
3. po prawomocności akta odłożyć do archiwum.

M., dnia 04 kwietnia 2014 roku.

Sygn. akt V C upr 452/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 14 kwietnia 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany J. S. zapłacił stronie powodowej kwotę 1.579,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600,00 zł oraz innych kosztów w wysokości 0,54 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany i (...) S.A. (obecnie S. A. (spółka Akcyjna)) zawarli w dniu 13 marca 2006 r. umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego pierwotny wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia. Następnie – wobec bierności pozwanego – w dniu 30 grudnia 2010 r. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Nadto strona powodowa wskazała, że zadłużenie

pozwanego wynosi 1.579,48 zł, w tym należność główna 1.015,63 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 563,85 zł. Podniosła, że wezwwała pozwaną do zapłaty, jednakże zadłużenie nie zostało uregulowane.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazała rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 24 września 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2006 r. pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o wydanie karty kredytowej.

(dowód: przesłuchanie pozwanego k. 53)

W dniu 29 grudnia 2010 r. S. A.(Spółka Akcyjna) z siedzibą w P.Oddział w Polsce z siedzibą w W.zawarła ze strona powodową (...)we Wrocławiu umowę sprzedaży wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 29.12.2010 r. k. 23-28)

Pismem z dnia 17 stycznia 2011 r. strona powodowa powiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności wynikających z umowy karty kredytowej nr (...) z dnia 13 marca 2006 r.

(dowód: pismo z 17.01.2011 r. k. 30)

Pismem z dnia 20 marca 2013 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o rozpoczęciu sądowego etapu dochodzenia należności.

(dowód: pismo z 30.03.2013 r. k. 31)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawionym w dniu 15 kwietnia 2013 r. strona powodowa oświadczyła, że w dniu 30 grudnia 2010 r. nabyła od S. A. (Spółka Akcyjna) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. wierzytelność wobec pozwanego, wynikającą z umowy karty kredytowej nr (...) z dnia 13 marca 2006 r. w wysokości: 1.579,48 zł, w tym należność główna 1.015,63 zł i odsetki w kwocie 563,85 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego

i ewidencji analitycznej nr (...) z 15.04.2013 t. k. 32)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydyczny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powód formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem

obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiszczyć dochodzona pozwem kwotę. Strona powodowa zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz pisma informujące pozwanego o przelewie wierzytelności i rozpoczęciu sądowego etapu dochodzenia należności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi – istnienia i wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanego dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela i daty wymagalności świadczenia. Powołała się w zakresie istnienia i wysokości zobowiązania jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, co nie może zostać uznane za wystarczające, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje. W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego funduszu. Strona powodowa nie przedłożyła umowy karty kredytowej, na którą powołuje się w uzasadnieniu pozwu, nie zaoferowała innych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonej kwoty. W tej sytuacji żądanie pozwu należało ocenić jako nie udowodnione.

Zauważyć w tym miejscu należy, że powyższe okoliczności uniemożliwiają Sądowi odniesienie się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Skoro strona powodowa nie wykazała, kiedy dochodzone roszczenie, stanowiące należność główną stało się wymagalne, brak podstaw do oceny skuteczności zarzutu pozwanego. Niemniej mając na względzie regulację zawartą w przepisie art. 26 ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 poz. 1036) w zw. z art. 1 ust. 1, art. 2 pkt 4 i art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 z późn. zm.), należało uznać, że w niniejszej sprawie roszczenie powoda podlega dwuletniemu terminowi przedawnienia. A porównując datę zawarcia umowy o kartę kredytową, datę cesji wierzytelności i datę złożenia pozwu do Sądu, można było założyć, że termin przedawnienia w niniejszej sprawie upłynął.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Zarządzenia:

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - pełnomocnikowi strony powodowej – r.pr. B. G.;
 - powodowi;
3. kal. 14 dni;
4. po prawomocności akta odłożyć do archiwum.

M. dnia 14 kwietnia 2014 r.